

værnepligtige saa længe holdes i Ubvisshed, om han kan bruges, og om han som Følge deraf vil blive udfreven, og om, hvortil han kan bruges, er naturligvis en ikke ringe Ulempe for ham; og dette Lovforslag gaar derfor ud paa, at, naar der ikke er Tale om en særlig Svagthed eller Legemsfejl, som kan antages at ville rettes i Løbet af Aaret, skal der straks finde en Afgørelse Sted af, om den paagældende kan benyttes eller ikke. Jeg har ikke fundet Anledning til at modsette mig dette Lovforslag; men jeg har tværtimod fundet Anledning til at støtte det, fordi jeg tror, at der ogsaa her møder et Punkt, hvor Værnepligtsbryden kan være forholdsvis tung for de enkelte, som dette rammer; og paa den anden Side er det saa overmaade saa Individuer, der er Tale om, og det er Individuer, som Armeen dog i Reglen slet ikke kan være tjent med. Jeg finder altsaa, at der egentlig ikke kan indvendes noget mod Forslaget, og lige som jeg derfor anbefalede det til Vedtagelse i det andet Ting, saaledes tillader jeg mig ogsaa at anbefale det til Vedtagelse i dette Ting.

Sedemann: Jeg skal ikke modsette mig Forslaget. Kun tror jeg nok, at den Motivering, som den ærede Ordfører i det andet Ting gav for Forslaget, vistnok ikke har saa meget paa sig. Han motiverede det hovedsagelig ved, at det er et betydeligt Afbræk i de værnepligtiges private Forhold, naar de saaledes skulle møde paa Sessjonen Aar efter andet, idet han gik ud fra, at de, for at møde een Dag paa Sessjonen, ere nødt til at opgibe deres Stilling. Jeg er ikke ganske enig med ham deri; jeg tror ikke, det er nødvendigt for dem at opgibe deres Stilling, fordi de skulle møde een Dag paa Sessjonen; jeg tror, at de først maa opgibe deres Stilling, naar de blive udfrevne. Men for øvrigt skal jeg erkende, at Lovforslaget i sig selv har ikke stor Betydning for Hæren, og naar man overhovedet kan faa de Mennesker, man skal have, er man helst fri for dem, som ikke ere tilstrækkelig udbillede.

Carstensen: Jeg vil ligeledes støtte Forslaget, da jeg har den Erfaring fra Udførelserne, at saadanne unge Mennesker, som ere meget spinkle og navnlig for snævre over Brystet osv., og som blive henvisne til at møde næste Aar, vise sig at være akkurat lige saa spinkle, naar de komme igen næste Aar. Den ærede sidste Taler har fuldkommen Ret i, at for de paagældende har det ikke stort at betyde, at de skulle møde den enkelte Dag; men jeg finder, at det er en

stor Tidsspilde for Sessjonen, og man kan i Reglen se paa disse Individuer, at de ere i den Grad udbillede i legemlig Henseende, at der ikke er Udset til, at de kunne komme sig. Jeg tror derfor ikke, at Lovforslaget, naar det bliver til Lov, vil medføre nogen Skade; det vil tværtimod spare Tid paa forskellige Omraader.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Eneret for Staten til Anlæg og Drift af Telegrafer og Telefoner m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2893 ff.).

Sagenfattes under Forhandling.

S. N. Hansen: Jeg tror, at det, som dette Lovforslag bestæftiger sig med, er et meget vanstelig Omraade at lovgive paa; og jeg ser et Vidnesbyrd derom allerede i den Omstændighed, at denne Sag for en halv Snes Aar siden har bestæftiget Rigsdagen uden den Gang at kunne føres til Afslutning. Jeg skal erkende, at det Lovforslag, som her foreligger, saa vidt jeg har kunnet skønne, er affattet med stor Omhu for ikke at gaa nogen for nær, og med et aabent Øje for, at det, som jeg allerede har sagt, vedrører et Forhold, hvori det er vanstelig at træffe de rette Bestemmelser. Men idet jeg erkender dette, har jeg dog en Fornemmelse af, at man har set for meget paa dette Forhold med Regeringens Øjne, og der er derfor enkelte Ting i Lovforslaget, som jeg kunde ønske rettede. Det er mig kun om at gøre ved denne Sags første Behandling at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa de Punkter, som jeg synes fortjene en nærmere Overvejelse, som det altsaa forekommer mig, at ogsaa dette Ting bør give denne Sag, forinden det lader den gaa videre.

I det første Kapitel træffe vi det vanstelige Spørgsmaal — og det er efter min Mening det vansteligste i dette Afsnit — om